

ikke er muligt at indføre noget; og navnlig naar man ikke har stillet Forslag derom, er det i Virkeligheden at tale i det blaa. Vi kan indtil videre godt behandle hvert Lønningslovsforslag for sig; men ganske naturligt søger man, naar man har faaet forelagt et Lønningslovsforslag, at foretage Sammenstillinger mellem de foreslaaede Lønninger og Lønningerne for tilsvarende Stillinger, hvortil der fordres tilsvarende Uddannelse. Det har vi altid gjort i Lønningsudvalget og befundet os, saa vidt jeg ved, overmaade vel derved; det har vistnok været til alles Gavn. Lad os endelig holde paa det og blive fri for de Principper, der er nedlagte i det forelagte Lovforslag.

Jeg vil imidlertid haabe, at naar den højtærede Minister faar sovet paa det, om jeg saa maa sige, han saa alligevel gaar ind paa den Tanke, hvis det ikke er muligt at gennemføre det foreliggende Lovforslag — og det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) sagde jo for nylig, at dette Lovforslag nu var færdigt —, at Tjenestemændene ved Statsbiblioteket i Aarhus faar en antagelig Lønningsforbedring, og navnlig at Tjenestemændene ved Museerne faar noget. Jeg haaber altsaa, at Ministeren ikke stiller sig saa afvisende; som det forekommer mig, at han stillede sig før. Men er der Uenighed — og det synes der jo at være med Hensyn til dette Lovforslag; eller rettere sagt, der synes at være ret stor Enighed om dette Lovforslag —, saa tag i alt Fald Afsnittet om Museerne ud af det, og lad os faa en selvstændig Lønningslov for Tjenestemændene ved Museerne, saa kommer vi nok en Gang til Rette om de andre paa en Maade, som tilfredsstillende alle. Men jeg gentager, at det er ikke nødvendigt, at f. Eks. Overbibliotekarstillingen i Aarhus — nu tager jeg kun Spidserne, 5te Lønningsklasse, som det hedder — netop er en Topstilling i Biblioteketaten. Der er ikke noget i Vejen for, at det er en Gennemgangsstilling til Topstillingerne her i Byen ved de store Biblioteker og Rigsarkivet.

Ivar Berendsen: For dem, der ikke kender Højregruppens Interiører, er det jo vanskeligt at vide, hvorledes de bærer sig ad med deres Ordførere. I det Parti, jeg tilhører, plejer vi at lade vore Ordførere om Ordførerskabet. Naar Partiet altsaa har valgt en Ordfører angaaende Lovforslagene om Statsbanernes Styrelse eller Retsreformen, plejer den, der er Ordfører i Lønningssager, ikke at falde ham i Talen eller blande sig i hans Ordførerskab. Der- som derimod disse Lønninger skulde komme

til at krydse min Vej, for Eksempel i Lønningsudvalget, dersom de Udvalg, som er nedsatte om de to Organisationslovsforslag, jeg her omtalte, skulde ønske Lønningsudvalgets Udtalelse angaaende de foreliggende Lønninger, er det Øjeblik kommet, hvor jeg i Egenskab af mit Partis Tillidsmand paa dette Omraade har Lejlighed til at tale med, og saa kan det ærede Medlem (Ellinger) være overtydet om, at jeg nok skal give min Mening til Kende.

Hvad det angaar, at jeg skulde have forset mig paa Lønningslovene af 1908, er det interessant, at det foreligger paa Tryk, — jeg har været med til at udarbejde de Lønningslovsforslag, der laa forud for og hører til Forarbejderne til Loven af 1908 —, at der var ikke alene ikke 23 Lønningsklasser i vort Forslag, men der var ikke et større Antal Lønningsklasser end det, der fandtes for 3 af de 4 Etater forud for Loven af 1908, der var 5 Lønningsklasser med Underafdelinger. Det var den Kommission, som var nedsat om den store Lønningslov, der til min store Beklagelse indførte 23 Lønningsklasser. Nu forelægges et Lovforslag, hvori der forsøges at indordne, skal vi sige, 24 Mennesker i noget mindre end 23 Lønningsklasser. Det er naturligvis en Overdrivelse; der er Tale om mere end 24 Mennesker; men man gør altsaa Forsøg paa at indordne et lille Antal Tjenestemænd i et ikke alt for stort Antal Lønningsklasser. Nu kommer det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds med Krav om Opløsning af disse Lønningsklasser, med Krav om ikke at give en almindelig Klasse-Løn for Bude og Betjente og Tillæg efter disses særlige Arbejder ved Garderober, Varmeapparater eller ved at gaa med trekantet Hat og passe paa Samlinger som Kustode. Det maa vi ikke, vi skal opløse Lønningsklasserne, altsaa lige det omvendte af, hvad der efter mit Ønske skulde være foregaaet i denne Sag, det omvendte af, hvad man skulde tro, naar man hører det ærede Medlem tale. Det er ham, der kræver Lønningsloven af 1908 med dens mange Lønningsklasser lagt til Grund ogsaa for det foreliggende Lovforslag, og det er mig, som opfordrer Ministeren til for en Gangs Skyld at se, om vi ikke kunde nøjes med færre end 23 Lønningsklasser til 24 Mennesker.

Der lader til at være glædelig Enighed om at støtte et af de Formaal, dette Lovforslag har haft, nemlig at skabe de forskellige Museumstjenestemænd en rimelig Betaling for deres Arbejde. Efter min